

Udloga: 344-02/18-06/03

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

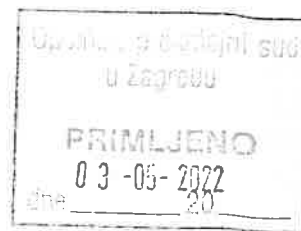
Primljeno: 28.05.2022. 10:10:38 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
344-08/18-06/03	376-08	
Urudžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
440-22-17	0	

d2952459

Republika
Visoki prekršajni sud
Zagre

Broj: GŽ-202/2020

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda: Katice Lučić kao predsjednice vijeća, te Ljiljane Percel i Mladena Genca, kao članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Ivane Vorel Mikša, kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljene pravne osobe .

i okrivljene odgovorne osobe .

zbog prekršaja iz članka 119. stavka 1. točke 13. i stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), odlučujući o žalbama okrivljene pravne osobe

i okrivljene odgovorne

osobe

podnesenim putem branitelja

odvjetnika u

Odvjetničkom društvu

protiv presude Općinskog

prekršajnog suda u Zagrebu, broj: 17. Pp G-2095/2018 od 9. prosinca 2019. godine, na sjednici vijeća održanoj 17. veljače 2022.

presudio je

I. Djelomično se prihvaća kao osnovana žalba okrivljene pravne osobe
te se preinačuje
pobijana presuda u odluci o kazni izrečenoj okrivljenoj pravnoj osobi

te se istoj, za prekršaj iz članka 119. stavka 1. točke 13. Zakona o elektroničkim komunikacijama, na temelju istog pravnog propisa, izriče novčana kazna u iznosu od 100.000,00 (stotisuća) kuna koju je dužna platiti u roku od 15 (petnaest) dana od primitka ove presude.

II. Ako okrivljena pravne osobe
plati dvije trećine izrečene
novčane kazne u roku od 15 (petnaest) dana od primitka ove presude, novčana kazna smatrat će se plaćenom u cijelosti.

III. U ostalom dijelu, odbija se kao neosnovana žalba okrivljene pravne osobe
i okrivljene odgovorne
osobe i u pobijanom, a nepreinačenom dijelu, povrđuje se
prvostupanjska presuda.

IV. Na temelju članka 139. stavka 3., u svezi s člankom 138. stavkom 2. točkom 3. c) Prekršajnog zakona, okrivljena pravna osoba
i okrivljena
odgovorna osoba su dužni platiti paušalni iznos troškova

prekršajnog postupka ovoga suda u iznosu od 500,00 (petsto) kuna, svaki, u roku od 15 (petnaest) dana od primitka ove presude, pod prijetnjom izvršenja.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom okrivljena pravna osoba i okrivljena odgovorna osoba su proglašeni krivima i kažnjeni novčanim kaznama i to okrivljena pravna osoba u iznosu od 150.000,00 (stopedesettisuća) kuna, a okrivljena odgovorna osoba u iznosu od 20.000,00 (dvadesettisuća) kuna, zbog prekršaja iz članka 119. stavka 1. točke 13. i stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama, činjenično opisanog u izreci pobijane presude.
2. Istom presudom okrivljenici su obvezani naknaditi troškove postupka u paušalnom iznosu od 800,00 kn (osamsto) kuna, svaki.
3. Protiv prvostupanjske odluke okrivljenici su pravodobno putem branitelja podnijeli žalbe iz svih žalbenih osnova.
4. Žalitelji predlažu da se iz razloga navedenih u žalbama, iste prihvate.
5. Žalba okrivljene pravne osobe je djelomično osnovana dok je žalba okrivljene odgovorne osobe neosnovana.
6. Rješavajući u okviru žalbenih navoda i članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj: 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17. i 118/18.) ovaj sud je ocijenio da pobijanom presudom nisu počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točaka 6., 7., 9. i 10. tog Zakona, da nisu povrijeđene odredbe materijalnog prekršajnog prava na štetu okrivljenika i da u predmetu nije nastupila zastara prekršajnog progona, na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti te da nije počinjena bitna povreda odredaba prekršajnog postupka na koju ukazuju žalitelji i da je prvostupanjski sud u potpunosti i točno utvrdio činjenično stanje, na temelju kojeg je djelo okrivljenika pravilno pravno označio kao prekršaj iz primijenjenog propisa.
7. U odnosu na žalbeni navod da je prvostupanjski sud prekoračio optužni prijedlog i nije dao razloge za izricanje više novčane kazne okrivljenoj pravnoj osobi, od one koja je bila izrečena prekršajnim nalogom, valja istaknuti da u postupku vođenom u povodu prigovora okrivljenika protiv prekršajnog naloga, a u skladu s odredbom članka 238. stavka 12. Prekršajnog zakona, sud nije vezan zabranom preinačenja na gore iz članka 202. stavka 4. ovog Zakona pa tako ni kaznom koja je izrečena tim prekršajnim nalogom. Nadalje, bespredmetan je žalbeni prigovor kojim okrivljenici ističu da je prvostupanjski sud povrijedio njihovo pravo obrane time što je kao razlog za povišenje novčane kazne okrivljenoj pravnoj osobi, u odnosu na kaznu izrečenu prekršajnim nalogom, uzeo u obzir prvostupanjsku presudu na koju se poziva tužitelj, kao dokaz o njihovoj ranijoj prekršajnoj kažnjavanosti zbog istovrsnog prekršaja, a istu im nije dostavio. Naime, iz potvrde Ministarstva pravosuđa o ranijoj kažnjavanosti okrivljene pravne osobe, koja prileže spisu, proizlazi da je u odnosu na okrivljenu pravnu osobu nastupila rehabilitacija, pa se smatra neosuđivanom, što je cijenio ovaj sud te je iz navedenog razloga preinačio novčanu kaznu okrivljenoj

pravnoj osobi je joj je izrekao minimalnu, zakonom propisanu kaznu za navedeni prekršaj.

8. U pogledu žalbenog prigovora okrivljenika kako u postupku nije utvrđeno imali status infrastrukturnog operatera, ovaj sud prihvaća zaključak i obrazloženje prvostupanjskog suda, da utvrđivanje te činjenice nije predmet ovog konkretnog postupka te ne utječe na odgovornost okrivljenika za počinjenje predmetnog prekršaja niti ih od iste može ekskulpirati, a okrivljenici niti u postupku, a niti sada u žalbi nisu doveli u sumnju odlučnu činjenicu, da su kritične zgode koristili elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu bez sklopljenog ugovora s infrastrukturnim operaterom ili bez odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, a nije sporno ni da su, ako nisu priznavali status infrastrukturnog operatera ili su smatrali da ga isti nema, imali na raspolaganju zakonom propisan način postupanja za rješavanje sporne situacije po kojem nisu postupili. Stoga, nije osnovan niti žalbeni prigovor okrivljenika, da ne bi bilo prekršaja, ako ne postoji infrastrukturni operator, jer se u konkretnoj situaciji, osporavanja svojstva infrastrukturnog operatera okrivljenici za rješavanje sporne situacije nisu niti pokušali obratiti Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti.

9. Nije od značaja niti žalbeni navod da su svi kablovi bili postavljeni prije stupanja na snagu Zakona o elektroničkim komunikacijama jer se okrivljenici ne terete za postavljanje istih niti za razdoblje prije stupanja na snagu navedenog Zakona, već za korištenje predmetne infrastrukture u razdoblju i na način kako je navedeno u izreci pobijane presude.

10. Nadalje, u odnosu na žalbeni navod da su okrivljenici stavljeni u nepovoljniji položaj, jer se isti takvi postupci ne provode protiv drugih korisnika, isti nije osnovan jer eventualna odgovornost drugih te pokretanje i vođenje drugih prekršajnih postupaka protiv drugih korisnika ne utječe na njihovu prekršajnu odgovornost u konkretnom slučaju.

11. Stoga je, na temelju detaljno provedenog dokaznog postupka, a posebno detaljnog i stručnog iskaza saslušanog svjedoka inspektora elektroničkih komunikacija, koji je u skladu materijalnim dokazima, kao i neosporavanja odlučnih činjenica od strane okrivljenika, prvostupanjski sud imao osnove za zaključak da su okrivljenici počinili prekršaj za koji se terete te ih je pravilno i zakonito proglasio krivima i kaznio.

12. Za odluku o krivnji okrivljenika prvostupanjski sud je dao valjane razloge, koje prihvaća i ovaj sud, a žalbenim navodima nije objektivno i argumentirano osporena pravilnost odlučnih činjeničnih utvrđenja i zaključaka suda prvog stupnja.

13. Nadalje, ispitujući odluku o kazni, ovaj sud je utvrdio da je kazna izrečena okrivljenoj odgovornoj osobi odmjerena razmjerno težini djela koje je počinio i stupnju njegove odgovornosti, pri čemu je prvostupanjski sud na strani okrivljenika našao olakotne okolnosti, uz izostanak otegotnih okolnosti, te mu je kaznu izrekao u najnižem iznosu zakonom propisane novčane kazne za tu vrstu prekršaja, budući da je za navedeni prekršaj zakonom propisana kazna u rasponu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna, za odgovornu osobu. Stoga, ovaj sud izrečenu kaznu ne smatra prestrogom. Također, okrivljena odgovorna osoba je upozorena na mogućnost plaćanja dvije trećine izrečene novčane kazne, u skladu s odredbom članka 152.

stavka 3. Prekršajnog zakona. Međutim, kako je prvostupanjski sud okrivljenoj pravnoj osobi kao otegotnu okolnost cijenio raniju prekršajnu kažnjavanost, a ovaj sud je imao u vidu činjenicu da je u odnosu na istu nastupila rehabilitacija, jer je od pravomoćnosti odluke o prekršaju, na koju se poziva prvostupanjski sud, protekao rok od tri godine, preinačio joj je novčanu kaznu te ju je okrivljenoj pravnoj osobi izrekao u najnižem iznosu zakonom propisane novčane kazne za tu vrstu prekršaja, budući da je za navedeni prekršaj zakonom propisana kazna u rasponu od 100.000,00 do 1.000.000,00 kuna, za pravnu osobu.

14. Ako okrivljena pravna osoba plati dvije trećine izrečene novčane kazne u roku određenom u izreci ove presude, novčana kazna smatrat će se plaćenom u cijelosti, u skladu s odredbom članka 152. stavka 3. Prekršajnog zakona.

15. Odluka o troškovima prvostupanjskog postupka također je na zakonu osnovana i odgovarajuće obrazložena, a njihova visina ukazuje se primjerenom, s obzirom na Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka („Narodne novine“, broj: 18/13.) propisani raspon troškova u paušalnom iznosu od 100,00 do 5.000,00 kuna.

16. Paušalni iznos troškova žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 138. stavka 2. točke 3.c) Prekršajnog zakona, koja propisuje da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi tužitelja i okrivljenika, ili samo o žalbi okrivljenika, te je valjalo, temeljem članka 139. stavka 3. i 5. Prekršajnog zakona, obvezati okrivljenike na naknadu paušalnog iznosa troškova drugostupanjskog prekršajnog postupka, uzimajući u obzir složenost i trajanje postupka pred ovim sudom, u rasponu od 100,00 kuna do 5.000,00 kuna, u skladu s okvirima određenim Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka.

17. Zbog izloženih razloga, presuđeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 17. veljače 2021.

Zapisničarka:

Ivana Vorel Mikša, v.r.

Predsjednica vijeća:

Katica Lučić v.r.

Odluka se dostavlja Općinskom prekršajnom sudu u Zagrebu u 5 otpravaka: za spis, okrivljenike, branitelja i tužitelja.

Za točnost otpravka – ovlaštteni službenik
Upraviteljica zajedničke sudske pisarnice:

Edita Vrkljan

